

tægt udlægge landbrugsområder med adgang til lokal bebyggelse svarende til yderzoner i byudviklingsplaner. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af byplanloven.

Ændringerne af byreguleringsloven

Da byreguleringsloven i 1949 blev gennemført, betød den et betydningsfuldt skridt fremad med hensyn til en hensigtsmæssig anvendelse af og økonomisering med landets jord efter planlægningsmæssige betragtninger. Man sigtede mod en opgørelse af behovet for arealer til bymæssig bebyggelse ved de større byer, mod en hensigtsmæssig placeret bebyggelse under hensyn til befolkningens betjening med samfundsmæssige goder — derunder trafikforbindelser, kloaker og veje — mod en etapevis udbygning af disse større byer og mod en friholdelse for bymæssig bebyggelse af arealer i tilslutning til bebyggelsesområderne.

Byudviklingsplanerne har som nævnt mødt almindelig tilslutning hos kommunerne, som i disse planer finder en stærk støtte i deres bestræbelser — ud fra både bebyggelsesmæssige og økonomiske synspunkter — for en etapevis udbygning af bysamfundene og en hensigtsmæssig lokalisering af de nye bebyggelser.

Den diskussion, der har været ført om byudviklingsplanernes indvirkning på grundprisernes stigning, har ikke virket hæmmende på kommunernes interesse i at få tilvejebragt byudviklingsplaner.

Diskussionen har givet anledning til, at man har søgt at finde frem til, om det kan påvises, at tilvejebringelsen af byudviklingsplaner medfører en stigning af grundpriserne i inderzoner. De gennemførte undersøgelser underbygger ikke påstanden om en sådan sammenhæng, hvorimod der er en sammenhæng mellem grundprisernes stigning og expansionskraften i de enkelte bysamfund.

Grundprisernes stigning har andre årsager end byudviklingsplanerne, og en imødegåelse heraf kræver andre foranstaltninger end ændring af systemet med byudviklingsplaner, om end naturligvis den enkelte byudviklingsplan kan have fået en efter områdets forhold uheldig udformning. Herpå må der imidlertid rådes bod ved en omarbejdelse af den pågældende plan.

Ved nærværende forslag til ændret affattelse af byreguleringsloven og ved det samtidigt fremsatte forslag til ændringer i lov om naturfredning foreslås som anført nedenfor ved en samordning af de 2 love tilvejebragt den retstilstand, at overgang fra landbrug m. v. til bymæssig bebyggelse kræver en tilladelse fra en planlægningsmyndighed. Sådan tilladelse kan gives af

et byudviklingsudvalg ved inddragelse af arealer under inderzone;

de sædvanlige byplanmyndigheder, d. v. s. kommunalbestyrelserne med boligministeriets godkendelse ved fastlæggelse af arealer til bymæssig bebyggelse i en byplan eller dispositionsplan, eller ved inddragelse under et byggeområde i henhold til landsbyggeoven.

et fredningsplanudvalg ved udlæg af områder til sommerhusbebyggelse, campingpladser m. v., hvor der derefter finder en planlægning i medfør af byplanloven eller landsbyggeoven sted.

En videreførelse af eksisterende bymæssige bebyggelser foreslås endvidere tilladt i landsbyer eller andre samlede bebyggelser, hvor der uden videre kan opføres bygninger, der er fornødne for den stedlige befolknings lokale erhvervs- eller boligformål (forslaget til byreguleringslovens § 11 og forslaget til naturfredningslovens § 22).

Uden for de nævnte områder kan udstykning og bebyggelse alene ske til landbrugsmæssige formål, medmindre anden tilladelse er meddelt af vedkommende byudviklingsudvalg, for så vidt angår mellem- og yderzoner, eller af vedkommende fredningsplanudvalg, for så vidt angår det øvrige land.

Hovedforskellene mellem nærværende forslag til en ny byreguleringslov og den gældende byreguleringslov kan kort angives således, idet man i øvrigt henviser til bemærkningerne til de enkelte paragraffer:

1. Inddragelse af områder under loven sker efter forhandling med byplannævnet og ministeren for kulturelle anliggender. Forslaget er begrundet i, at områderne efter inddragelsen under byreguleringsloven forudsættes unddraget et fredningsplanudvalgs kompetence.

2. Det tilstræbes at forenkle lovens administration og samordne den med en ændret naturfredningslov ved at foreslå ophævelse af de gældende bestemmelser om et stående folketingsudvalg vedrørende loven og at ændre godkendelsesreglerne således, at den godkendende myndighed overgår til ministeren efter indstilling fra byplannævnet. Endvidere foreslås boligministerens almindelige adgang til at omgøre byudviklingsudvalgenes beslutninger ophævet.

3. Erstatningsbestemmelsen i lovens § 14 foreslås ophævet. Forslaget er en konsekvens af den tilsigtede omfattende planlægning af udnyttelsesretten til jorden. En tilsvarende ændring forudsættes gennemført, for så vidt angår naturfredningslovens § 22.